

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-22-2011 BY 60322 UCBAW

na moga brata Milana KELEČEVIĆA i prve ustaničke dane u Mašićima
i mojem rodnom selu Seferovcima.

Brat Milan rođen je 1918. godine. Završio je stolarski zanat kod švabe Golembiovskog Johana u Novoj Topoli 1937. godine i poslije toga je ostao raditi kod tog majstora sve do kapitulacije aprila 1941. godine. Golembiovski je bio preduzetnik = zapravo imao je stolarsku radionicu i vršio tesarske poslove i gradjevinsku stolariju na većim zgradama, uglavnom školama na području Liječca i Potkozarja. Na svim tim poslovima radio je i Milan.

Odmah po izbijanju ustanka on je iz Laktaša otišao u "šumu", ali su ga drugovi vratili, rekli su da im je u selu potrebniji, tako da je on obavljao kurirske poslove i bio na vezi između Kozare i Lijevča. Od oktobra 1941 godine najviše je bio kod mene u Mašićima, jer je moja kuća i moga muža Branka bila neka vrsta relejne stanice. On je u to vrijeme prvih ustaničkih mjeseci dovodio mladiće do moje kuće i tu bi prenoćili, a drugi dan bi išli dalje u partizane na Kozaru. Sjećam se da je on na taj način preveo u partizane: Savu Dardića, brojača iz Karajzovaca, (član KPJ), Rajka Šolaju, Veljku i Gojka Balabana, Ostoju Kelečevića i Vicu Jovića iz Seferovaca, braću Mirka i Vida Vujičića iz Karajzovaca. Svi su oni prenoćili u mojoj kući i sutradan išli dalje na Kozaru. Bilo ih je još ali se drugih imena ne sjećam.

Milan je učestvovao u svim akcijama koje su partizani ~~ispjevedili~~ u Lijevču polju sve do svoga hapšenja 11 aprila 1942 godine. Sjećam se da je on predvodio akciju na sjećanju telefonskih stubova ispred kuće Stojana Vulina do Romanovaca 19.1.1942 godine (on i moj muž Branko vodili su akciju). Bila je to odmazda partizana na hapšenje većeg broja ~~ljudi~~ (10 ljudi) Srba od strane ustaša. Pored brata Milana i muža Branka znam da su u ovoj akciji učestvovali: Danilo Borković, Pilje Stanišljević (kao komandir voda), Vlado Pekić i još nekoliko partizana. Poslije izvedene akcije partizani su povelili trojicu švaba i doveli ih mojoj kući. Bili su to; Špen Franc, Simdler i remenar čijeg se imena ne sjećam. Sva trojica su imali kuće blizu ceste Bos. Gradiška-Banja Luka na desnoj strani.

Sjećam se još jedne akcije u kojoj je Milan učestvovao i predvodio partizane. Bio je to napad na Oružničku postaju u Kukuljama 13 januara 1942 godine, kada je ranjen Djordjo Dragojević prvoborac iz Mašića. Pored partizana u akciji su učestvovali i nekoliko ljudi iz Seferovaca koje je Milan skupio i koji su se poslije akcije na Oružničku postaju opet vratili kući.

Sa Milanom su najviše prelazili iz Kozare u Lijevče; Savo Radić iz Maglajana, Mićo Šuljak iz Kosjerova i Savo Ratković, trgovac iz Karajzovaca. To je sve bilo prvih ustaničkih mjeseci.

Milan je uhapšen 11 aprila 1942 godine. Dan ranije došli su sa Kozare Milan i Savo Radić, a sa njima su došla još oba Vujičića, Vid i Mirko, dvojica Mandića Ljubo i Jovo, Djordjo Dragojević. Bilo ih je 10, ali neznam koji su drugi bili, zaboravila sam imena. Oni su došli u Seferovce, bili su kod kuće Aleksića, a Milan se uvratio kući da se presvuče i da onda idu. Dan ranije su Milan i Savo Radić išli u Maglajane da se Savo vidi sa porodicom i tu ih je primjetio Dušan Kesić iz Maglajana i prijavio poznatom ustaši Anti Dujiloviću, trgovcu iz Bos. Aleksandrovcu. Dujilović je došao kući mojih roditelja sa Dušanom Kesićem i još četvorica ustaša. Uхватili su Milana u kući. Nije bilo mogućnosti za bjegstvo, jer je kuća bila usamljena, na čistini i svaki pokušaj bjegstva bio je nemoguć. Uхватili su ga i strašno tukli, oterali u zatvor u Bos. Aleksandrovac. Kada su ga uхватili Anto Dujilović je pitao Dušana Kesića; "Jeli to Milan Kelečević?" našta je ovaj odgovorio da jeste da ga zasigurno zna pošto mu je radio stolariju na kući i pozna ga po zlatnim zubima.

Milan je bio pod oružjem. Imao je pušku, pištolj i bombe, ali je to ostalo neotkriveno. Zapravo, to je sve bilo u kući u ~~jeziku~~ jednoj vreći koju je snaha Milja izbacila kroz prozor u baštu gdje je bilo neko subo granje. On je uzase imao 500 ruskih rubalja i to je uspio izbaciti u blato i stati nogom na to. Snaha Milja je spremno to uzela i stavila sebi u njedra, a držala je djete u naručju. Njegovo oružje predato je grupi partizana, zapravo Djordji Dragojeviću.

Iz Bos. Aleksandrovcu Milan je prebačen u Bosansku Gradišku, svezan za kola zaprežna i predali ga kao političkog krivca u sudski zatvor. Mučili su ga strašno. I pored svih muka on nikoga nije odao i ako je znao mnogo. Jedan očevdac Jovo Bajić iz Mašića, pričao mi je, a i sada on to priča omladini da su Milanu ispod svakog nokta udarili po ekserić, onoliko koliki je nokat, da je bio sav modar, da su mu kosu počupali i zube poizbijali.

Kada je oteran u zatvor u Bos. Gradišku sakupljan je novac po selima da bi se podmitio sudija ustaškog suda Marić. Bio je sudjen na smrt, ali pomoću mita ta mu je kazna pretvorena u doživotnu robiju. Neznam koliko je novaca sakupljeno, ali znam da je mnogo.

O braću Milanu sam mnogo znala, zapravo sve njegove akcije znali smo ja i muž Branko, koji je također sa Milanom učestvovao. Sjećam se još da je Milan sa još jednim drugom, neznam kojim, išao kao kurir u Okučane pred Radovana Vulina koji je dolazio iz Bihaća ili Bosanske Krupe, neznam sigurno. Bilo je to koliko se sjećam u avgustu mjesecu 1941 godine.

Milan je oteran u kaznionu u Zenicu, a potom u Sremsku Mitrovicu, a kada su partizani prišli u blizinu Sremske Mitrovice prebačen je u Zagreb, a odatle u novembru 1944 u Lepoglavu, gdje je ubijen kako sam doznala 20 aprila 1945 godine. Sa njime je bio Piljo Stanišljević i Milovan Djurdjević.

Mašići, 11.9.1982 g.

Stančić Milica s.r.

NAPOMENA:

Po završenom sjećanju Milica Stančić ispriča još jedan detalj; Dok je Milan bio u Zenici često je dolazio jedan čovjek iz Zenice u ustaškoj uniformi i nosio Milanu pakete sa hranom. Taj ustaša dolazio je kući Milanovih roditelja i redovno je saradjivao, zapravo održavao vezu sa bratom Mikajilom, koji je bio partizanski

saradnik. Kad god je ovaj ustaša dolazio i prenoćio u Milanovoj kući=odnosno kući njegovih roditelja, partizani su bili u blizini, pa ona pretpostavlja da je to bila neka veza.

Kuća Milanovih Roditelja Nikole i Savke Kelečević nalazi se (tu je sada brat Mirko) u Seferovcima na lijevoj strani ceste Bos. Gradiška - Banja Luka, udaljena od ceste oko 1 kilometar.

Brana Kalabić s.r.

Tekst prepisa stavili:

1. _____

2. _____

TAČNOST PREPISA OVJERAVA;

